רב חנניא אמר אפי' תימא כו'. לפ' ניחא ליה לאוקמי כדמוקמא דרבי מאיר דדחק הוא לומר כיון דלילו[ת] מלרך ליה לרבות משום דסבר לה כרבי הכשר הס"ג מני למימר עתה כיון דלרבי לא מתפה בבצק לה כרבי הכשר כו' ולא רצה לתרץ כדר' מאיר משום דסתם נמי מטמא במשא ועוד דדוחק הוא במילתיה דר' מאיר דטומאה חמורה וטומאה קלה כתמי דוכתי טומאה חמורה בכזית וטומאה קלה פחות מכזית אבל רב מנניא מתפה ליה בחד דוכתא בכזית ובחיפהו בבצק לחמורה במשא וקלה במגעו ושל דקתמר לפילו תימא דסוי כזית לין לשון מכוון דמסתם דמוהה שפיר בפחות מכזית וליתא לדפירכינן: **דבוותה** גבי דם מהלכי שתים בשלא בינתו. פירוש דסהיא גריימא דלם דגים קתני לם מהלכי שתים לפור ומי לפור בשלא בעין והל תניא כו' לם שבין השיניים מוללו ולינו חוסם ופירש הקונטרס לפילו מלות פרוש לין בו ולכך פירש הקונטרס לפס לם לם כן מפי פרין לכי נמי דם שבין השיניים פשוס לינו נלהה לו פירש אבל חסם שפירש לפור לפילו לם כינסו לדקתמר לם שבל גבי לכיכל לם לינסו לם לפס לם